Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 3. Warszawa, dnia 20 stycznia 1935 r. **Rok XVIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.".

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I. ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 2—3.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. 1.

*) Uwaga: W Nr. 2 Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn. z dnia 15 stycznia 1935 r. należy w wierszach 19 i 24 od dołu Nr. „1" pozycji poprawić na Nr. 5.

C. BIBLJOGRAFJA.

A.

I. Rozporządzenia i Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

Poz. 6.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 stycznia 1935 r.

w sprawie kursu specjalnego dla komendantów posterunków Policji Państwowej.

Na podstawie art. 44 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27 z 31 r.), zmienionego rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 573) i z dn. 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 740), zarządzam utworzenie przy Szkole dla Oficerów w Warszawie, w terminie do dnia 25 stycznia 1935 r., $2^1/_2$ miesięcznego kursu specjalnego dla komendantów posterunków Policji Państwowej.

Kurs liczyć będzie do 100 uczniów.

Program kursu, jak w zarządzeniu z dnia 16 maja 1933 r. (Dz. Urz. Min. Spraw. Wewn. Nr. 8, poz. 116 z dn. 20 maja 1933 r.) w sprawie kursu specjalnego dla komendantów posterunków Policji Państwowej.

Uczniowie, którzy ukończą kurs z wynikiem dodatnim, otrzymają odpowiednie zaświadczenia.

Wyznaczenie fachowo-naukowego kierownictwa kursu oraz jego personelu, oznaczenie terminu rozpoczęcia wykładów, wyznaczenie kandydatów na kurs, określenie sposobu oceny postępów w nauce, ustalenie wzoru zaświadczenia, jak również wydanie innych potrzebnych zarządzeń — powierzam Komendantowi Głównemu Policji Państwowej.

ZA MINISTRA
(—) *T. Krychowski*
PODSEKRETARZ STANU

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

7.

OKÓLNIK Nr. 2

z dnia 14 stycznia 1935 r.

o korespondencji z obcemi instytucjami i osobami zagranicą w wykonaniu umowy polsko-niem. o ubezp. społ.

(Nr. GL. 65-10/3)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów i Prezydentów Miast.

W sprawie, wymienionej w nagłówku, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej (pismo Min. Opieki Społ. z 17.VIII.1934 r. Nr. Un. 26/18-4) i z Ministerstwem Spraw Zagranicznych (pismo Min. Spr. Zagr. z 15.XI.1934 r. Nr. P. II. N. 85a 10.34) wyjaśnia, co następuje:

Art. 12 umowy polsko-niemieckiej z dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 487 z r. 1933) wyraźnie przewiduje, że „podania, wnoszone przez obywateli jednego państwa do instytucyj, władz oraz sądów ubezpieczenia społecznego państwa drugiego, nie mogą być odrzucone z tego powodu, że są sporządzane w języku państwa pierwszego". Wobec powyższego przepisu postanowienia części III ustępu 6 i 7 okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 66 z dn. 25.IV.1931 r. w sprawie korespondencji zagranicznej (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 3, poz. 107) i uzup. do okól-

nika Nr. 63 z dn. 26.IV.1934 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn, Nr. 11, poz. 111), przewidujące, że obywatele państw obcych, zamieszkali zagranicą i instytucje obce, istniejące zagranicą, korespondują z władzami i urzędami polskiemi w zasadzie za pośrednictwem swoich placówek konsularnych w Polsce i to w języku polskim, nie mogą być stosowane do podań i pism obywateli Rzeszy Niemieckiej, wnoszonych w języku niemieckim do polskich instytucyj, władz oraz sądów ubezpieczenia społecznego. Ponadto winny one zgodnie w ust. 3 art. 12 dołączać do odpowiedzi przekład na język niemiecki.

Jeśli chodzi o kwestję, czy prócz instytucyj, władz i sądów ubezpieczenia społecznego również i inne władze, o ile załatwiają sprawy, dotyczące ubezpieczeń społecznych, powinny dołączać do pism do obywateli niemieckich przekład na język niemiecki, to należy przyjąć, iż umowa z 11 czerwca 1931 r. nie nakłada na władze te żadnych formalnych zobowiązań w powyższym kierunku.

Niemniej dla ułatwienia zainteresowanym korzystania w możliwie szerokim zakresie z dobrodziejstw umowy, zwłaszcza dla umożliwienia w drodze wzajemności wyrażania się obywateli polskich w języku polskim do władz niemieckich—Ministerstwo Spraw Wewnętrznych—łącznie z wymienionemi na wstępie Ministerstwami—uważa, że również i inne władze, poza władzami ubezpieczeniowemi przy załatwianiu spraw, związanych z ubezpieczeniem społecznem, winnyby postępować w miarę możności zgodnie z duchem postanowień umowy z dnia 11 czerwca 1931 r. i nie czynić trudności przy załatwianiu redagowanych w języku niemieckim podań obywateli i instytucyj niemieckich. Natomiast niema dostatecznych powodów, które przemawiałyby za tem, by analogiczne do instytucyj, władz i sądów ubezpieczeniowych władze dołączały przekład pism swych na język niemiecki.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

8.

OKÓLNIK Nr. 3

z dnia 16 stycznia 1935 r.

w sprawie wyjazdów do Czechosłowacji.

(Nr. AP. 128—133).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Wzorem roku ubiegłego wyjazdy obywateli polskich do Czechosłowacji nie podlegają ograniczeniom okólnika Nr. 41 z dnia 24.IV.1933 r. Nr. AP. 128/60 w sprawie polityki paszportowej, o ile ilość wyjazdów z Polski do Czechosłowacji, w ciągu roku kalendarzowego nie przekroczy liczby 5000 osób.

W związku z tem, dla osób zamierzających udać się do Czechosłowacji powiatowe władze administracji ogólnej będą wydawały paszporty z reguły bez ograniczeń, przestrzegając następujących zasad:

1. Osoby, ubiegające się o paszporty na wyjazd do Czechosłowacji, nie mają obowiązku wykazywania konieczności wyjazdu (a w szczególności zaświadczeń lekarskich, przy wyjazdach w celach kuracyjnych). Odmowa wydania paszportu może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych § 7 rozp. z 14.IV.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 548).

2. Czas ważności paszportów należy, tak określać, aby od chwili opuszczenia obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, paszport był ważnym na pobyt w Czechosłowacji jeszcze przez 4 tygodnie — zatem mając na względzie czas potrzebny dla odbycia podróży tam i zpowrotem, łączny czas ważności paszportu nie powinien zasadniczo przekraczać 5 tygodni.

Ważność tych paszportów z reguły nie powinna być przedłużana przez konsulaty R. P. w Czechosłowacji, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 21 instrukcji paszportowej dla urzędów zagranicznych R. P. Na paszportach nie należy umieszczać klauzuli: „bez prawa przedłużania“ jak to miało miejsce w roku ubiegłym, natomiast na 4-tej stronicy książeczki paszportowej należy wypisywać jedynie „Czechosłowacja“ jako kraj, na który paszport jest ważny.

3. Paszporty, wydawane po myśli niniejszego zarządzenia, podlegają opłatom ulgowym, przewidzianym w § 1 lit. e) rozporządzenia z 7.V.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 397), jednakże opłaty te łącznie z opłatami stemplowemi i t. p. nie mogą przekraczać kwoty 105 zł., bez względu na stan majątkowy osoby, ubiegającej się o paszport. Inne przepisy rozporządzenia z 7.V.1932 r. nie mają zastosowania, w szczególności, władze paszportowe nie mają obowiązku uzależniania wydania paszportu od zgody władz skarbowych.

Powyższe nie wyklucza oczywiście wydawania paszportów bezpłatnych w przypadkach wyjątkowych, w których jednakże będą stosowane ogólne obecnie obowiązujące przepisy (a to obowiązek przedstawiania np. zaświadczenia lekarskiego, oraz zgoda Ministerstwa po myśli okólnika Nr. 41 z r. 1933).

Na pierwszej stronicy książeczki paszportowej należy podawać § 8 rozp. z 7.V.1932 r., jako podstawę zastosowania ulgowej opłaty ewentualnie zupełnego zwolnienia od opłaty.

4. Dla zapewnienia kontroli nad ilością wydanych paszportów i aby nie przekroczyć wskazanej powyżej cyfry 5000, powiatowe władze administracji ogólnej powinny w odpowiednim czasie zawiadamiać Panów Wojewodów (P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę) o ilości paszportów wydanych w myśl niniejszego zarządzenia. P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) będą przesyłać cyfrowe zestawienia wydanych paszportów, według wzoru załączonego do niniejszego okólnika w następujących terminach:

1-sze zestawienie za czas od 1 stycznia do 31 marca — przed dniem 5 kwietnia,

2-gie zestawienie za czas od 1 kwietnia do 30 czerwca — przed dniem 5 lipca,

3-cie zestawienie za czas od 1 do 31 lipca — przed dniem 5 sierpnia.

Od 1 sierpnia począwszy należy przesyłać zestawienia w odstępach 2-tygodniowych. Oczywiście, nie zwalnia to od nadsyłania wykazów statystycznych, wprowadzonych okólnikiem Ministerstwa Nr. 71 z dnia 20.V.1932 r. Nr. AP. 135/2, w których to wykazach cyfry paszportów, wydanych w myśl niniejszego zarządzenia należy umieszczać pod poz. 14 (paszporty ulgowe z § 8).

Ministerstwo prosi P. P. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o ścisłe przestrzeganie określonych powyżej terminów.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje aż do odwołania, będzie jednak corocznie zawieszane z chwilą, gdy liczba wydanych paszportów osiągnie cyfrę 5000, o czem P. P. Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) zostaną powiadomieni oddzielnem pismem.

Równocześnie uchyla się okólnik Nr. 5 z dnia 5 maja 1934 r. Nr. AP. 1959/21/p/33 w sprawie wyjazdów kuracyjnych do Czechosłowacji.

ZA MINISTRA
(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

Załącznik do okólnika Nr. 3

URZĄD WOJEWÓDZKI ...., dnia
w ....

Nr.

Do
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Stosownie do okólnika Nr. 3 z r. 1935, donoszę, że na wyjazd do Czechosłowacji, wydano w okresie od .... do .... 193 .... r. .... paszportów.

podpis
....

Format A_5

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

9.

PISMO OKÓLNE

z dnia 10 stycznia 1935 r.

o zasięganiu opinji organizacyj właścicieli kinematografów o kandydatach na koncesjonarjuszów kinematograficznych.

(Nr. AA. 27-b-32)

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W związku ze wskazówkami, zawartemi w pismach okólnych z dn. 28 sierpnia 1930 r. Nr. AA. 1426/2 (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 297) i z dn. 26 października 1931 r. Nr. AA. 4476/1 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za wskazane, aby P. P. Wojewodowie (Komisarz Rządu) każdorazowo przed wydaniem pozwolenia na przedsiębiorstwo publicznego wyświetlania filmów (art. 7 ustawy z dn. 13.III.1934 o filmach i ich wyświetlaniu (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 323) zasięgali poufnej opinji o kandydacie na przedsiębiorcę nie jak dotychczas w Związku Polskich Zrzeszeń Teatrów Świetlnych w Warszawie (z wyjątkiem poniżej w pkcie 10), lecz w wojewódzkich organizacjach właścicieli kinematografów, których nazwy i adresy są następujące:

1) Związek Teatrów Świetlnych we Lwowie, ul. Kopernika 9 na województwa: lwowskie, tarnopolskie i stanisławowskie,

2) Zrzeszenie Właścicieli Teatrów Świetlnych Województwa Krakowskiego w Krakowie ul. Św. Tomasza 11,

3) Związek Właścicieli Kinoteatrów na Pomorze w Toruniu ul. Prosta 5,

4) Związek Właścicieli Teatrów Świetlnych na Poznańskie w Poznaniu ul. Fr. Ratajczaka 8,

5) Związek Teatrów Świetlnych na Wojew. Śląskie—Kieleckie w Katowicach pl. Wolności 8,

6) Polskie Zrzeszenie Teatrów Świetlnych Województwa Łódzkiego w Łodzi ul. Narutowicza 20,

7) Związek Właścicieli Teatrów Świetlnych na Województwa Lubelskie — Wołyńskie—Poleskie w Warszawie ul. Marszałkowska 86,

8) Polskie Zrzeszenie Właścicieli Teatrów Świetlnych Województwa Wileńskiego w Wilnie ul. Wileńska 38,

9) Związek Właścicieli Kinoteatrów w Warszawie ul. Widok 1 (na m. st. Warszawę),

10) Związek Polskich Zrzeszeń Teatrów Świetlnych w Warszawie ul. Marszałkowska 86 m. 8 —na województwa: warszawskie, białostockie i nowogródzkie oraz w ważniejszych wypadkach z obszaru całego Państwa.

Ministerstwo—z powołaniem się na pkt. 4 cyt. pisma okólnego z dn. 26.X.1931 r. podkreśla, iż P. P. Wojewodowie (Komisarz Rządu) nie mają formalnego obowiązku zasięgania opinji o kandydatach w wymienionych organizacjach, ani też opinje tych organizacyj nie mają dla P. P. Wojewodów charakteru wiążącego, lecz są jedynie jednym ze środków informacyjnych, użytecznym dla zorjentowania się władzy co do kwalifikacyj kandydata.

ZA DYREKTORA DEPARTAMENTU
(—) Dr. W. Kałuski
INSPEKTOR

10.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 stycznia 1935 r.

w sprawie tabeli wartości świadczeń w naturze dla pracowników umysłowych, zatrudnionych w rolnictwie.

(Nr. GL. 76 100).

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Na skutek wystąpienia Ministerstwa Opieki Społecznej — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i zastosowania odpis pisma Izby Ubezpieczeń Społecznych do Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 13. X.1934 r. Nr. 2-32-29 oraz tabeli wartości świadczeń w naturze na rok 1934 dla pracowników umysłowych zatrudnionych w rolnictwie.

ZA DYREKTORA GABINETU MINISTRA
(—) Dr. Drążek-Drawicz
NACZELNIK WYDZIAŁU

IZBA UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH
Znak 2-32-29.
Warszawa, dnia 13 września 1934 r.

Zał. do pisma ok. Nr. GL. 76-100.

Przedmiot: **Tabela wartości świadczeń w naturze dla pracowników umysłowych, zatrudnionych w rolnictwie.**

Do
Ministerstwa Opieki Społecznej w miejscu.

Opierając się na postanowieniach art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.XI.27 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych wydał tabelę „wartości świadczeń w naturze na rok 1934 dla pracowników umysłowych, zatrudnionych w rolnictwie i rozesłał ją ubezpieczalniom społecznym dla stosowania przy określaniu wynagrodzenia, stanowiącego podstawę wymiaru składek za ubezpieczenie emerytalne i na wypadek braku pracy.

Ponieważ ubezpieczalnie społeczne wymierzają składki za pracowników umysłowych również za ubezpieczenie w zakresie art. 1 pkt. 1 i 2 a ustawy o ubezpieczeniu społecznem, przeto zarówno względy słuszności, jak i konieczność ułatwienia pracy ubezpieczalniom przy wymierzaniu składek wymagają tego, aby powiatowe władze administracji ogólnej zatwierdziły bez zmian tabelę Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, jako obowiązującą przy ustalaniu wynagrodzenia, stanowiącego podstawę wymiaru składek za wymienione wyżej ubezpieczenia.

Zatwierdzenie bez zmian omawianej tabeli przez powiatowe władze administracji ogólnej jest tem bardziej wskazane i z tego względu, że normy w niej podane określił Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych po wysłuchaniu opinji odnośnych zawodowych organizacyj pracowników i pracodawców, który to tryb postępowania jest wymagany przez art. 16 ust. 5 ustawy o ubezpieczeniu społecznem.

Przedkładając powyższe motywy, Izba Ubezpieczeń Społecznych uprzejmie prosi Ministerstwo Opieki Społecznej o spowodowanie w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych odpowiedniego zarządzenia do powiatowych władz administracji ogólnej, polecającego im zatwierdzenie bez zmian tabeli Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, jeśli o to zwrócą się do nich ubezpieczalnie społeczne.

Jednocześnie Izba ma zaszczyt poinformować Ministerstwo, że ze względów praktycznych zaleciła ubezpieczalniom społecznym stosować powyższą tabelę przy ustalaniu podstawy wymiaru składek za wszystkie wymienione rodzaje ubezpieczeń.

(—) K. Rożnowski — PREZES
(—) St. Makowiecki — NACZELNY DYREKTOR

Tabela wartości świadczeń w naturze na rok 1934 dla pracowników umysłowych zatrudnionych w rolnictwie.

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych ustala na podstawie art. 13 rozp. Prez. Rzpl. z dn. 24.XI.27 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) o ubezp. pracown. umysł. następującą wartość świadczeń w naturze na rok 1934 dla pracowników umysłowych, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych i zakładach przemysłowo-rolnych na wsi.

1) Utrzymanie

Wartość pełnego utrzymania, jakie otrzymują pracownicy samotni, wraz z mieszkaniem, opałem, światłem i usługą, określa się:

a) dla administratorów, rządców samodzielnych gospodarstw rolnych oraz kierowników zakładów przemysłowo-rolnych na wsi (cukrownie, gorzelnie, młyny, tartaki, samoistne gospodarstwa sadownicze, ogrodnicze i hodowlane) . . . . zł. 55.—;

b) dla pozostałych pracowników umysłowych, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych i zakładach przemysłowo-rolnych jak to: pisarzy, magazynierów, praktykantów, urzędników gospodarczych i kancelaryjnych zł. 39.—.

2) Mieszkanie.

Wartość czynszu mieszkania, zajmowanego przez pracownika umysłowego, nie będącego na bezpośredniem utrzymaniu pracodawcy, (ordynarjusz) określa się na zł. 6.—miesięcznie od izby.

przyczem za ilość zajmowanych izb należy rozumieć ilość pokojów mieszkalnych z wyłączeniem pomieszczeń i urządzeń gospodarczych (kuchnia, spiżarnia, komórka i t. p.).

3) Opał.

Wartość otrzymywanego przez pracownika drzewa w naturze wraz z dostawą oblicza się w/g. niżej podanych cen dla poszczególnych województw, z uwzględnieniem otrzymanej ilości drzewa:

WOJEWÓDZTWO	cena za 1 m.³ zł.	gr.	WOJEWÓDZTWO	cena za 1 m³. zł.	gr.
1. warszawskie	3	—	9. wołyńskie	1	20
2. łódzkie	3	-	10. poznańskie	1	50
3. kieleckie	2	20	11. pomorskie	1	50
4. lubelskie	2	-	12. śląskie	3	—
5. białostockie	2	—	13. krakowskie	2	50
6. wileńskie	1	—	14. lwowskie	2	50
7. nowogródzkie	1	50	15. stanisławowskie	2	50
8. poleskie	2	50	16. tarnopolskie	2	50

Wartość otrzymywanego przez pracownika węgla, torfu i innych materjałów opałowych oblicza się w/g. cen lokalnych z uwzględnieniem pobranej ilości.

4) Ordynarja.

Dla określenia wartości, otrzymywanej przez pracownika ordynarji przyjmuje się przeciętne dla danego województwa roczne ceny ziemiopłodów z roku poprzedzającego, obliczone w/g. Głównego Urzędu Statystycznego z uwzględnieniem obniżenia tych cen, wobec pobierania ordynarji wprost z majątku w gospodarstwach rolnych. Ceny te w/g. województw i rodzajów, otrzymywanych ziemiopłodów wynoszą:

L. p.	WOJEWÓDZTWO	cena za 1 quintal									
		pszenica		żyto		jęczmień		groch		ziemniaki	
		zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
1.	Warszawskie	18	30	10	90	9	80	14	30	2	50
2.	Łódzkie	18	60	11	10	9	90	14	80	2	40
3.	Kieleckie	17	90	11	20	10	—	16	30	2	40
4.	Lubelskie	17	60	10	90	9	50	14	40	2	20
5.	Białostockie	16	40	10	50	9	50	11	80	3	10
6.	Wileńskie	15	80	11	40	10	10	11	10	3	10
7.	Nowogródzkie	15	40	11	—	9	80	13	40	2	90
8.	Poleskie	16	—	12	90	10	20	13	30	2	80
9.	Wołyńskie	16	20	10	50	8	60	10	90	2	60
10.	Poznańskie	17	60	11	—	9	70	14	50	2	20
11.	Pomorskie	17	50	11	20	9	90	13	80	2	90
12.	Śląskie	18	50	13	70	12	90	17	20	3	60
13.	Krakowskie	18	40	12	60	11	30	16	20	2	90
14.	Lwowskie	16	30	11	50	9	80	14	50	2	70
15.	Stanisławowskie	17	40	12	80	9	70	13	90	2	80
16.	Tarnopolskie	16	10	10	10	8	30	11	60	2	40

Ceny wyżej podane należy zwiększyć o 20%, jeśli ordynarje wydaje się nie wprost z majątku. Wartość pośladu oblicza się na 50% wartości wyżej wym. ziemiopłodów.

5) Utrzymanie inwentarza.

Wartość utrzymania 1 krowy określa się w zakładach przem.-rolnych w/g. gotówkowej wartości mleka, biorąc za podstawę roczny udój w ilości 1.000 litrów oraz lokalną sprzedażną cenę

mleka. Wartość utrzymania krów w gosp. rolnych określa się w przeliczeniu na wartośc żyta przy uwzględnieniu cen podanych w p. 4 — oraz w zależności od ilości krów trzymanych razem przez pracownika. Przy trzymaniu 1 tylko krowy wartość tę określa się na 5 q żyta rocznie, za utrzymanie 2 krów razem 8,5 q żyta rocznie, za utrzymanie każdej następnej krowy oblicza się 3,5 q żyta rocznie.

6) Ziemia pod warzywa i okopowe.

Wartość gotówkowa, otrzymywanej przez pracownika ziemi pod warzywa i okopowe określa się w/g dochodów z otrzymywanej ziemi. Dochód ten przyjmuje się w województwach centralnych, zachodnich i południowych w wysokości zł. 90. — z 1 ha rocznie, jeżeli ziemia była nawożona przez pracodawcę oraz w wysokości — zł. 60 — gdy ziemia nie była nawożona przez pracodawcę. W województwach wschodnich (wileńskie, nowogródzkie, poleskie i wołyńskie) w wysokości zł. 65. — z 1 ha rocznie w 1-szym wypadku i zł. 40. w 2-gim wyp.

7) Wszystkie inne świadczenia w naturze.

Wartość gotówkowa wszystkich innych świadczeń w naturze nie wymienionych w niniejszej tabeli określa się w/g cen lokalnych z uwzględnieniem ich wagi lub miary.

W ten sposób oblicza się wartość gotówkową mleka, jarzyn, owoców, tuczników i t. p.

11.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 stycznia 1935 r.

o wynagrodzeniu pracowników kontraktowych, pełniących obowiązki niższych funkcjonarjuszów, za służbę w niedziele i święta.

(Nr. Pers. 106—4)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania okólnik Prezydjum Rady Ministrów Nr. 55 z dnia 14 grudnia 1934 r. w sprawie wynagrodzenia za służbę w niedziele i święta pracowników kontraktowych, pełniących obowiązki funkcjonarjuszów niższych.

Treść okólnika z dnia 9 stycznia 1934 r. L. 48-11/14 była podana do wiadomości w ustępie 13 pisma okólnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11 stycznia 1934 Nr. Pers. 706/12 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 1, poz. 10).

(—) Pasella
DYREKTOR BIURA PERSONALNEGO

Otrzymują nadto:
P. Komendant Główny Policji Państwowej,
P. Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza,
P. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego.

PREZYDJUM RADY MINISTRÓW

Zał. do pisma ok. Nr. Pers. 106-4

Nr. 48-11/30

Warszawa, dn. 14 grudnia 1934 r.

Wynagrodzenie pracowników kontraktowych, pełniących obowiązki niższych funkcjonarjuszów za służbę w niedziele i święta.

OKÓLNIK Nr. 55.

Do
wszystkich Ministerstw w Warszawie.

Wobec wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. o dodatkach służbowych dla niższych funkcjonarjuszów państwowych z tytułu zatrudnienia w niedziele i święta (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 885) niema obecnie przeszkód do przyznania takich samych dodatków także pracownikom kontraktowym, pełniącym obowiązki niższych funkcjonarjuszów państwowych. Ponieważ w umowach, zawartych z tymi pracownikami, zostało opuszczone odpowiednie postanowienie w myśl ostatniego ustępu okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 9 stycznia 1934 r. L. 48-11/14, należy obecnie w razie potrzeby uzupełnić zawarte umowy przez dodanie w punkcie 2 następującego ustępu:

„Za pełnienie służby w niedziele i święta Pan .... otrzymywać będzie dodatek według norm i na warunkach, określonych dla niższych funkcjonarjuszów państwowych".

Dodatek powyższy przyznać należy od dnia 1 lutego 1934 r.

W odniesieniu do pracowników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach, monopolach i zakładach państwowych, prowadzonych w sposób przemysłowy, obowiązuje ustawa z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z r. 1920 Nr. 2, poz. 7), wynagrodzenie zatem za pracę w godzinach nadliczbowych, przypadających w niedzielę i święta, winno im być wypłacane nadal w wysokości, ustalonej w art. 16-tej ustawy.

(—) K. Siedlecki
PODSEKRETARZ STANU

12.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 stycznia 1935 r.

o pomiarach budynków.

(Nr. BZ. 2-15-33).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Na żądanie Ministerstwa Sprawiedliwości Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana

Wojewodę (Pana Komisarza Rządu) o zarządzenie sporządzania przy dokonywaniu dla celów inwentaryzacyjnych szczegółowych pomiarów budynków, po dwie odbitki światłoczułe każdego kompletu zdjęć pomiarowych wszystkich budynków więziennych dla użytku Ministerstwa Sprawiedliwości.

Należność za wykonanie światłoczułych odbitek Ministerstwo Sprawiedliwości regulować będzie na podstawie rachunków w miarę nadsyłania Ministerstwu Sprawiedliwości tych odbitek.

(—) Inż. Stawiski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

13.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 stycznia 1935 r.

o lokalach wojewódzkich i powiatowych Urzędów Rozjemczych.

(Nr. BZ. 17-Og-2).

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Wobec posiadanych wiadomości, że nie wszystkie urzędy wojewódzkie pobierają czynsze za lokale zajmowane przez wojewódzkie i powiatowe Urzędy Rozjemcze w budynkach państwowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych wyjaśnia, co następuje:

W myśl art. 41 ustawy z dnia 28 marca 1933 roku o utworzeniu urzędów rozjemczych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 253) koszty, związane z utworzeniem i utrzymaniem wojewódzkich urzędów rozjemczych, pokrywane są z budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, koszty zaś, związane z utrzymaniem powiatowych urzędów rozjemczych, z budżetu powiatowych związków samorządowych.

Wobec powyższego, czynsze za lokale wojewódzkich urzędów rozjemczych w budynkach państwowych należy pobierać od Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, zaś za lokale powiatowych urzędów rozjemczych — od powiatowych związków samorządowych, z zaliczeniem pobranych kwot na Dział 3 § 10 dochodów budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

(—) Inż. Stawiski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

14.

PISMO OKÓLNE

z dnia 14 stycznia 1935 r.

w sprawie obrotów kasowych za pośrednictwem Banku Polskiego i P. K. O.

(Nr. GB. 31-2-15).

Do
P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości i zastosowania w uzupełnieniu pisma okólnego z dn. 23.X.34 r. Nr. GB. 31/2/10 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 30, poz. 251) z nadmienieniem, że na wniosek Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — Ministerstwo Skarbu w piśmie z dn. 15 grudnia 1934 r. Nr. D. III. 19416/3/34 wyraziło zgodę, aby uposażenia dla urzędników, zatrudnionych w urzędach I instancji były przelewane przy pomocy czeków zbiorowych na rachunki bieżące urzędów I instancji, otwarte w kasach urzędów skarbowych.

ZA DYREKTORA GABINETU MINISTRA
(—) Robaczewski
NACZELNIK WYDZIAŁU

Równocześnie otrzymują:

Komenda Główna Policji Państwowej,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny,
Urząd Spraw Mniejszości w Katowicach,
Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe,
Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku.

MINISTERSTWO SKARBU
Warszawa,
dn. 5 grudnia 1934 r.
L. D. III. 18808/3/34.

Zał. do pisma ok.
Nr. GB. 31-2-15

Uzupełnienie zarządzenia z dnia 6 października 1924 r. L. D. III. 16392/3/34.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 6.X. b. r. L. D. III. 16392/3/34 Ministerstwo Skarbu oznajmia, że na przelewy, wymienione w punkcie I-c tego zarządzenia, prócz asygnat na przelew lub asygnat z upoważnieniem do przelewu mogą władze, posługujące się czekami, używać według swego uznania również czeków przelewowych na P. K. O., co stanowić będzie dość znaczne uproszczenie przy przelewach zbiorowych (np. przelewy sum ryczałtów albo dotacyj na rachunki bieżące urzędów podległych i t. p.). W tych przypadkach zamiast większej ilości asygnat może być wystawiony jeden czek przelewowy z dołączeniem odpowiedniej ilości dowodów przelewu oraz spisu przelewów.

Jednocześnie celem usunięcia wątpliwości, jakie mogłyby się nasunąć w związku z postanowieniem punktu IV cytowanego wyżej okólnika, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że postanowienie to odnosi się jedynie do tych przypadków, w których koszty przekazu obowiązany jest pokrywać Skarb Państwa w myśl postanowień § 33 przepisów dla władz i urzędów państwowych w brzmieniu okólnika z dnia 18.IX 1928 r. L. D. VII. 1592/2. W pozostałych przypadkach asygnowania należności w drodze przekazu za pośrednictwem P. K. O. opłaty manipulacyjne obciążają stronę, przyczem czek właściwy wystawiają władze asygnujące na sumę netto po potrąceniu opłaty manipulacyjnej na rzecz P. K. O. i zamieszczają o tem stosowną

adnotację w środkowym odcinku czeku, zaś władze, posługujące się asygnatami, zamieszczają na asygnatach adnotację: „opłata manipul. P. K. O. na koszt stron".

(—) Nowak
DYREKTOR DEPARTAMENTU

15.

PISMO OKÓLNE

z dnia 14 stycznia 1935 r.

o zaświadczeniach zarządów gminnych w związku z umową polsko-niemiecką w sprawie opieki społecznej.

(Nr. SS. 67-25-1)

Do

P. P. Wojewodów w Poznaniu i Toruniu i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych tych województw.

W związku z wykonywaniem umowy polsko-niemieckiej z dnia 11 czerwca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz 487 z 1933) niemieckie instytucje ubezpieczeniowe wymagają od ubiegających się o renty niemieckie zaświadczeń, że po powrocie z Niemiec stale przebywali oni w Polsce. Zaświadczenia takie wydają organy policyjne, bądź zarządy gminne.

Przy rozpatrywaniu zaświadczeń, zwłaszcza jeśli chodzi o zaświadczenia wystawiane przez sołtysów, instytucje niemieckie stwierdziły, że w bardzo wielu wypadkach zaświadczenia te zawierają nieodpowiadające prawdzie dane, a mianowicie w tych wypadkach, gdy ubezpieczony po wyjeździe przebywał np. we Francji, zaświadczenia fakt ten przemilczają.

Nieścisłości, a niekiedy wręcz niezgodność z faktycznym stanem rzeczy w zaświadczeniach, stwarzają nazewnątrz pozory, że chodzi o wprowadzenie w błąd władz niemieckich. Jeżeli bowiem ubezpieczony po wyjeździe z Niemiec nie przebywał stale w Polsce, nie przysługuje mu na podstawie art. 38 ust. 1 umowy z dnia 11.VI.1931 r. prawo do nabycia uprawnień ubezpieczeniowych, a tem samem do uzyskania renty.

Wystawianie zaświadczeń niezgodnych ze stanem faktycznym obniża powagę władz polskich, jest więc rzeczą niewłaściwą; jest poza tem niecelowe, gdyż instytucje niemieckie posiadają—jak wykazuje doświadczenie, dokładne informacje o swych byłych ubezpieczonych.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie właściwych zarządzeń zarządom gminnym.

(—) Zbikowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

16.

PISMO OKÓLNE

z dnia 14 stycznia 1935 r.

o cenach pomarańcz.

(Nr. Apr. 100/1-2).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów oraz Prezydentów Miast.

Wślad za ogłoszonem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 1 poz. 4 pismem okólnem Nr. Apr. 100/1-1 w sprawie ceny pomarańcz hiszpańskich — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że nadchodzące obecnie do Gdyni transporty pomarańcz są wprowadzane do wolnego obrotu tylko w tym wypadku, o ile deklarant składa zobowiązanie, że pomarańcze będą sprzedawane w detalu po 1.30 zł. za 1 kg.

O każdym transporcie w ten sposób oclonym — będzie Komisarjat Rządu w Gdyni wzgl. Urząd Celny do którego transport skierowano— zawiadamiał terytorjalnie właściwy Urząd Wojewódzki.

W razie skierowania po ocleniu części lub całego transportu na teren innego województwa— należy o tem zawiadomić terytorjalnie właściwy w/g miejsca przeznaczenia transportu urząd wojewódzki.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Panów Wojewodów o wydanie dalszych zarządzeń, by o transportach omawianych były w porę informowane przez urzędy wojewódzkie, powiatowe i grodzkie władze administracji ogólnej oraz by te władze dopilnowały w drodze administracyjnej wykonania przez kupców wspomnianego na wstępie zobowiązania.

Wkońcu Ministerstwo przypomina, że ceny pomarańcz nie mogą być administracyjnie wyznaczane; na winnych pobierania cen wyższych od wymienionych w niniejszem piśmie należy sporządzać protokóły za przekroczenie art. 268 k. k. i kierować sprawę do władz sądowych.

(—) Dr. Igielski
DYREKTOR BIURA APROWIZACYJNEGO

17.

PISMO OKÓLNE

z dnia 15 stycznia 1935 r.

o kalkulacji cen węgla.

(Nr. Apr. 72-2-3).

Do

P. P. Wojewodów, Starostów oraz Prezydentów Miast.

Przy wykonywaniu ogłoszonej pismem okólnem z 27.XI.1934 r. Nr. Apr. 60-58 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 33, poz. 28) kalkulacji cen węgla—wyłoniły się pewne lokalne trudności przy obliczaniu: a) wysokości rabatu, b) skonta za zapłatę gotówką oraz c) kosztów przewozu węgla z wagonu do składu hurtownika.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia:

ad a) w miejscowościach małych, dzie

niema kupców t. zw. kategorji „A", którym Polska Konwencja węglowa przyznaje rabat w wysokości 11%—Ministerstwo dopuszcza odliczanie od ceny konwencyjnej węgla tylko 6% tytułem rabatu wzgl. 7% przy dostawach dla rolników;

ad b) skonto za zapłatę gotówkową w wysokości 4% ceny konwencyjnej należy odliczać tylko przy zapłacie przez konsumenta ceny węgla gotówką;

ad c) przy sprzedaży hurtowej od 500 kg normalnie odpadają koszta przewozu węgla z wagonu do składu hurtownika. Hurtownik bowiem tego rodzaju dostawy uskutecznia bezpośrednio z wagonu. Na tem stanowisku stoi wspomniana kalkulacja. Ministerstwo dopuszcza jednak wyjątki od tej zasady—zależnie od miejscowych, nie dających się zmienić w/g oceny miejscowych władz administracji ogólnej, warunków.

W kalkulacji ceny detalicznej węgla koszta przewozu węgla z wagonu do miejsca detalicznej sprzedaży znajdują pokrycie w 20%-wym zysku detalisty.

(—) Dr. Igielski
DYREKTOR BIURA APROWIZACYJNEGO

18.

PISMO OKÓLNE

z dnia 15 stycznia 1935 r.

o XVII Kursie Administracji Komunalnej

(Nr. SS. 47-2-33).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast.

Nawiązując do pisma okólnego z dn. 28. VI. 1934 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 17, poz. 173), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że dnia 1 marca 1935 r. rozpocznie się XVII Kurs Administracji Komunalnej przy Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie.

Wobec tej okoliczności, iż lokalne kursy wojewódzkie zostały już zlikwidowane, pożądaną przeto jest rzeczą, aby na Kurs Administracji Komunalnej byli skierowani kandydaci z całego obszaru Państwa, celem zdobycia pełnych kwalifikacyj na stanowiska samorządowe, a w szczególności na stanowiska sekretarzy gminnych gmin zbiorowych i ich pomocników.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych powiadamia jednocześnie, że warunki przyjęcia na kurs oraz program wykładów niczem się nie różnią od warunków przyjęcia i programu poprzedniego kursu. Należy zaznaczyć, że opłaty winny być wniesione przez słuchaczów zgóry.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o jaknajrychlejsze powiadomienie o powyższem związków samorządowych, aby miały one czas delegować kandydatów na kurs na dzień 1 marca 1935 r.

(—) Zbikowski
DYREKTOR DEPARTAMENTU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 12 stycznia Nr. 1 Rok 1935

Poz. 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1934 r. o zasadach i warunkach konwersji na pożyczki długoterminowe pożyczek krótkoterminowych, udzielonych związkom samorządowym przez Bank Gospodarstwa Krajowego, oraz zaległych rat, odsetek, prowizyj, kosztów i innych należności ubocznych z tytułu pożyczek tak krótkoterminowych jak i długoterminowych, udzielonych związkom samorządowym przez Bank Gospodarstwa Krajowego i banki komunalne.

Na podstawie art. 1 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 846) zarządzam co następuje:

§ 1. Konwersji na pożyczki długoterminowe podlegają:

1) krótkoterminowe pożyczki, udzielone związkom samorządowym przez Bank Gospodarstwa Krajowego przed dniem 1 kwietnia 1934 r.;

2) nieuiszczone do dnia 28 października 1934 r., a należne za czas do dnia 1 kwietnia 1934 r. raty z tytułu pożyczek długoterminowych oraz odsetki, prowizje, koszty i inne należności uboczne z tytułu pożyczek krótkoterminowych, jak i długoterminowych, udzielonych związkom samorządowym przez Bank Gospodarstwa Krajowego i banki komunalne.

Należności Banku Gospodarstwa Krajowego, wymienione w punkcie 1) i 2) paragrafu niniejszego, ulegają przed dokonaniem konwersji obniżeniu o 17%.

Odsetki zwłoki naliczone przez instytucje wierzycielskie od wymienionych wyżej należności za czas od dnia 1 kwietnia 1932 r. do dnia 28 października 1934 r., o ile w tym czasie nie zostały zapłacone, ulegają umorzeniu.

Konwersji, przewidzianej rozporządzeniem niniejszem, nie podlegają pożyczki udzielone związkom samorządowym z Państwowego Funduszu Budowlanego.

§ 2. Konwersja na pożyczki długoterminowe wymienionych w § 1 wierzytelności Banku Gospodarstwa Krajowego i banków komunalnych następuje na wniosek dłużnego związku samorządowego. Wniosek taki powinien być zgłoszony przez dłużny związek samorządowy do dnia 1 kwietnia 1936 r.

§ 3. Bank Gospodarstwa Krajowego i ban-

ki komunalne stosują przy konwersji na pożyczki długoterminowe wymienionych w § 1 wierzytelności zasady, ustalone w statutach i obowiązujących przepisach tych banków w zakresie długoterminowych pożyczek, oraz zasady, przewidziane rozporządzeniem niniejszem.

§ 4. Bank Gospodarstwa Krajowego i banki komunalne mają prawo przy konwersji, o której mowa w rozporządzeniu niniejszem, doliczyć do konwertowanych wierzytelności sumę, jaką powyższe instytucje pobierają na pokrycie różnicy kursowej, mogącej powstać wskutek emisji przez te banki po kursie niższym od nominalnego papierów procentowych, zabezpieczonych konwertowanemi wierzytelnościami.

Do czasu emisji takich papierów przez banki komunalne za pełne spłaty bieżących annuitetów pożyczki konwersyjnej (rat kapitałowych i odsetkowych) banki komunalne liczyć będą dłużnemu związkowi samorządowemu spłaty dokonywane bez uwzględnienia amortyzacji i oprocentowania sumy doliczonej do pierwotnego długu na pokrycie różnicy kursowej.

§ 5. Okres umorzenia długoterminowych pożyczek konwersyjnych ustala się na lat 36½.

§ 6. Oprocentowanie długoterminowych pożyczek konwersyjnych ustala się na 5½% w stosunku rocznym.

§ 7. W razie emisji papierów procentowych, zabezpieczonych długoterminową pożyczką konwersyjną, po kursie wyższym od przewidzianego przez instytucję wierzycielską zgodnie z § 4 rozporządzenia niniejszego, instytucja wierzycielska zbonifikuje związkowi samorządowemu powstałą wskutek tego różnicę.

§ 8. Wysokość dodatku administracyjnego pobieranego przez instytucję wierzycielską od długoterminowych pożyczek konwersyjnych ustala się na ½% w stosunku rocznym od niespłaconej części kapitału pożyczki.

§ 9. Koszty konwersji ponosi dłużny związek samorządowy według norm, ustalonych przez instytucję wierzycielską a zatwierdzonych przez Ministra Skarbu.

§ 10. Emisji papierów procentowych, zabezpieczonych długoterminowemi pożyczkami konwersyjnemi, dokonywać mogą instytucje wierzycielskie tylko za zgodą i na warunkach zatwierdzonych przez Ministra Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 2. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie współdziałania gmin przy wykonywaniu ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 305 ust. 1 i 319 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) oraz § 12 ust. 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793), zarządzam co następuje:

§ 1. Przy wykonywaniu ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin, unormowanego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793) zarządy gmin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego obowiązane są do współdziałania z ubezpieczalniami społecznemi i Zakładem Ubezpieczenia od Wypadków w zakresie: a) ustalania obowiązku ubezpieczenia drobnych producentów rolnych i prowadzenia ewidencji ubezpieczonych, b) wymiaru i poboru składek ubezpieczeniowych, c) przeprowadzania dochodzeń w celu ustalenia okoliczności, uprawniających drobnych producentów rolnych i ich rodziny do korzystania ze świadczeń wypadkowych, d) przeprowadzania dochodzeń oraz udzielania informacyj na żądanie wymienionych instytucyj ubezpieczeń społecznych we wszystkich sprawach, związanych z wykonywaniem tego ubezpieczenia.

§ 2. (1) W zakresie ustalania obowiązku ubezpieczenia drobnych producentów rolnych i prowadzenia ewidencji ubezpieczonych zarządy gmin obowiązane są:

1) donosić z własnej inicjatywy właściwej ubezpieczalni społecznej o każdem rozpoczęciu nowego i zwinięciu dawnego gospodarstwa i przedsiębiorstwa pobocznego, posiadanego, dzierżawionego lub użytkowanego przez drobnego producenta rolnego na obszarze gminy, jak również o każdej zmianie okoliczności, od których w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793) uzależnione jest obowiązkowe ubezpieczenie drobnych producentów rolnych lub wymiar składek,

2) potwierdzać na żądanie ubezpieczalni społecznej, bądź na bezpośrednie żądanie producenta rolnego, prawdziwość danych, zgłaszanych przezeń odnośnie do gospodarstwa i przedsiębiorstwa pobocznego.

(2) Ponadto w celu uzupełnienia posiadanej przez ubezpieczalnię społeczną ewidencji gospodarstw i przedsiębiorstw pobocznych, których właściciele, dzierżawcy i użytkownicy podlegali w dniu 1 stycznia 1934 r. obowiązkowi ubezpieczenia normowanego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793), zarządy gmin obowiązane są na żądanie ubezpieczalni społecznych skontrolować i uzupełniać przesyłane im przez ubezpieczalnie dane.

§ 3. Czynności zarządów gmin w zakresie wymiaru i poboru składek są następujące:

1) Ubezpieczalnie społeczne przesyłają właściwym zarządom gmin w dwóch egzemplarzach wykazy składek, przypadających od poszczególnych drobnych producentów rolnych. W ciągu 7-miu dni po otrzymaniu wykazu zarząd gminy obowiązany jest wyłożyć ten wykaz w urzędzie gminnym, na przeciąg dwóch tygodni celem przejrzenia go przez zainteresowanych. Najmniej na 3 dni przed wyłożeniem wykazu zarząd gminy podaje o tem do publicznej wiadomości w sposób przyjęty dla ogłoszeń organów gminnych. Ogłoszenie powinno również zawierać: a) pouczenie o możności wnoszenia do właściwej ubezpieczalni społecznej za pośrednictwem zarządu gminy sprzeciwów w ciągu 4-ch tygodni od dnia wyłożenia wykazów do przejrzenia, b) pouczenie o tem, że wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje obowiązku zapłaty wymierzonej składki. c) oznaczenie ostatecznego terminu do uiszczania składek (pkt. 3).

2) Wniesione przez drobnych producentów rolnych sprzeciwy, zarząd gminy obowiązany jest opatrzyć datą wpływu, własnemi uwagami co do prawdziwości okoliczności faktycznych, przytoczonych w sprzeciwie, zaznaczając wyraźnie, czy, o ile i dlaczego wniesiony sprzeciw zasługuje lub nie zasługuje na uwzględnienie, oraz przesłać je do właściwej ubezpieczalni społecznej najdalej w ciągu dwóch tygodni od upływu terminu do wnoszenia sprzeciwów. Wnoszone za pośrednictwem zarządu gminy sprzeciwy mogą mieć formę oświadczeń składanych do protokółu, spisanego przez funkcjonarjusza gminy.

3) Z upływem terminu do wyłożenia wykazu, zarząd gminy powinien przystąpić do pobierania wymierzonych przez ubezpieczalnię społeczną składek. Termin uiszczania składek w myśl § 12 rozporządzenia z dnia 14 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 496) upływa z końcem 4-go tygodnia od dnia wyłożenia wykazu wymiaru składek w urzędzie gminnym. Bez zgody ubezpieczalni społecznej zarząd gminy nie może odraczać terminów płatności składek, ani też rozkładać należności na ratalne spłaty, przypadające poza obowiązujący, końcowy termin płatności składek.

4) Najpóźniej w ciągu 14 dni po upływie terminu płatności składek, zarząd gminy zwraca ubezpieczalni społecznej jeden egzemplarz wykazu wymiaru składek z poświadczeniem czasokresu wyłożenia go w urzędzie gminnym. Drugi egzemplarz wykazu pozostaje w gminie, w celu odnotowywania w nim wpłacanych po terminie składek; o każdej wpłacie, dokonanej po terminie, zarząd gminy obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić ubezpieczalnię społeczną. Przy pobieraniu składek, wpłacanych po przepisanym terminie, zarząd gminy pobiera również od płatnika obowiązujące odsetki zwłoki.

5) Składki uiszczone w terminie płatności, zarządy gmin przekazują właściwej ubezpieczalni społecznej najdalej w ciągu 5 dni po upływie terminu płatności składek. Składki zaś uiszczone po terminie płatności, zarządy gmin przekazują w następujących terminach: składki, otrzymane w ciągu pierwszych 15 dni miesiąca, zarządy gmin przekazują do dnia 20 tegoż miesiąca, składki zaś otrzymane w drugiej połowie miesiąca — od dnia 5 następnego miesiąca. Przy przekazywaniu składek zarząd gminy potrąca wynagrodzenie, przewidziane w § 5, zawiadamiając o tem jednocześnie ubezpieczalnię społeczną.

§ 4. (1) Celem ustalenia okoliczności, mających znaczenie dla stwierdzenia prawa do świadczeń z powodu wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej oraz wysokości tych świadczeń, zarządy gmin na żądanie ubezpieczalni społecznej lub Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków przeprowadzają odpowiednie dochodzenia. Przy przeprowadzaniu tych dochodzeń zarządy gmin obowiązane są stosować się do wskazówek ubezpieczalni społecznej i Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków.

(2) Zarządy gmin badają również z własnej inicjatywy, czy w poszczególnych przypadkach nie zachodzi bezprawne korzystanie ze świadczeń, i zawiadamiają o swych spostrzeżeniach ubezpieczalnię społeczną.

§ 5. Tytułem wynagrodzenia gminy otrzymują 2% od sumy pobranych przez nie składek.

§ 6. Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego we wszystkich przypadkach, w których w myśl rozporządzenia niniejszego właściwa jest ubezpieczalnia społeczna, właściwy jest oddział Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków w Chorzowie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 3. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 grudnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o obniżeniu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej z tytułu pożyczek, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o państwowym funduszu kredytu na meljoracje rolne.

Poz. 4. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 grudnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o wysokości opłat za dozór kotłów parowych, należących do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniom Dozoru Kotłów.

Poz. 5. Oświadczenie Rządowe z dnia 14 grudnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Czechosłowację dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 12 października 1929 r. o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego.

Poz. 6. Oświadczenie Rządowe z dnia 15 grudnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Francję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 30 marca 1931 r. o ujednostajnieniu znaków drogowych.

Poz. 7. Oświadczenie Rządowe z dnia 15 grudnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Łotwę dokumentu ratyfikacyjnego konwencji i statutu

z dnia 9 grudnia 1923 r. o ustroju międzynarodowym kolei żalaznych.

Poz. 8. Oświadczenie Rządowe z dnia 15 grudnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Szwajcarję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 30 marca 1931 r. o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych.

Poz. 9. Oświadczenie Rządowe z dnia 15 grudnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Szwajcarję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 30 marca 1931 r. o ujednostajnieniu znaków drogowych.

Poz. 10. Oświadczenie Rządowe z dnia 19 grudnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Kubę dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 12 września 1923 r. w sprawie zwalczania obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznemi.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 9 stycznia Nr. 7 Rok 1935

Poz. 9. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 grudnia 1934 r. w sprawie wywłaszczenia gruntów w Warszawie na cele wojskowe.

Poz. 10. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 grudnia 1934 r. w sprawie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na obszarze województw wileńskiego i nowogródzkiego na rok służbowy 1935/36.

z 10 stycznia Nr. 8 Rok 1935

Poz. 11. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 grudnia 1934 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

z 11 stycznia Nr. 9 Rok 1935

Poz. 12. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 grudnia 1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

z 12 stycznia Nr. 10 Rok 1935

Poz. 13. Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalające warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1935/36 na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.

z 14 stycznia Nr. 11 Rok 1935

Poz. 14. Obwieszczenie Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 8 stycznia 1935 r. o wolnem stanowisku sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Poz. 15. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 grudnia 1934 r. w sprawie udzielenia Poznańskiemu Ziemstwu Kredytowemu w Poznaniu zezwolenia na dokonanie konwersji zaległości w listach zastawnych.

z 15 stycznia Nr. 12 Rok 1935

Poz. 16. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 8 stycznia 1935 r. w sprawie umorzenia w drodze skupu obligacyj 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej 1933 r.

C.

Bibljografja.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Umowy Międzynarodowe Polski" Prof. Dr. J. Makowski.

Wyszła drukiem książka prof. dr. Juljana Makowskiego p. t. „Umowy Międzynarodowe Polski r. 1919 — 1934", Warszawa, Drukarnia Wł. Łazarskiego 1935 r. Str. 368. Książka ta jest do nabycia u Gebethnera i Wolffa w cenie 15 złotych za egzemplarz. Urzędnicy mogą ją nabywać w Bibljotece Ministerstwa Spraw Zagranicznych po cenie 12 złotych.

„Polityka Gospodarczo-Aprowizacyjna Miast Polskich (Warszawy i Lwowa)" L. W. Biegeleisen.

Ukazała się książka L. W. Biegeleisena p. t. „Polityka gospodarczo-aprowizacyjna miast polskich (Warszawy i Lwowa)", przedstawiająca w zarysie organizację pracy miejskich placówek aprowizacji pośredniej i bezpośredniej w Warszawie i Lwowie, z uwzględnieniem rozwoju odpowiednich instytucyj od czasu ich powstania do chwili obecnej, oraz ich zadań i sposobów, w jakich realizują one te zadania.

W książce zawarty jest materjał cyfrowy w postaci tabel, zestawień i t. p., dotyczący omawianych przedsiębiorstw i obrazujący ich rolę w odniesieniu do obrotu żywnością w poszczególnych działach.

Ponadto książka zawiera ogólną ocenę działalności miast Warszawy i Lwowa, szczegółowe uwagi o poszczególnych zakładach oraz wnioski ogólne i specjalne.

„Nasze Morze i Wybrzeże".

Pozostające pod protektoratem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Towarzystwo Budowy Bazyliki Morskiej w Gdyni wydało broszurę p. t. „Nasze Morze i Wybrzeże".

Wydawnictwo to jest ilustrowanym almanachem morza i wybrzeża polskiego, zawierającym między innemi, informacje o naszej flocie i linjach okrętowych, dane historyczne i wskazówki dla ruchu turystycznego.

Cena książki 1 zł. Dochód ze sprzedaży wydawnictwa przeznaczono na budowę Bazyliki Morskiej w Gdyni, jako pomnika odzyskania morza.

„Informator Morski i Kolonjalny".

W związku z 15-letnią rocznicą odzyskania dostępu do morza Zarząd Główny Ligi Morskiej i Kolonjalnej wydał własnym nakładem książkę p. t. „Informator Morski i Kolonjalny" (400 str. druku, około 150 zdjęć fotograficznych oraz kilka wielobarwnych map i tablic).

Praca ta zawiera informacje, dotyczące całokształtu spraw morskich i kolonjalnych, a w szczególności podstawowe wiadomości z dziedziny morskiej oraz działy: handel i żegluga morska, marynarka wojenna Polski i niektórych innych państw, sprawy kolonjalne, żegluga śródlądowa i t. p. Cena 3 zł. w oprawie kartonowej i 4 zł. w oprawie drewnianej z łańcuszkiem, dla zawieszenia w celach propagandowych przy telefonach publicznych w poczekalniach instytucyj rządowych, samorządowych i t. p.

Omawiane wydawnictwo zainteresuje wszystkie koła Ligi Morskiej i Kolonjalnej oraz osoby i instytucje, pracujące na polu propagandy wśród społeczeństwa morza i jego znaczenia dla Państwa.

Do nabycia w Zarządzie Głównym Ligi Morskiej i Kolonjalnej, Warszawa, Widok 10.

„Kalendarz Ziem Wschodnich 1935 roku".

Nakładem Towarzystwa Rozwoju Ziem Wschodnich został wydany „Kalendarz Ziem Wschodnich" na rok 1935 (400 str. druku, około 100 ilustracyj, mapy, zestawienia).

Wydawnictwo to poza właściwym kalendarzem zawiera szereg działów informacyjnych, jak część rolnicza, opis ziem wschodnich, poradnik w wielu dziedzinach życia i obfita część literacka.

W ten sposób „Kalendarz Ziem Wschodnich" jest źródłem informacyj o wschodniej połaci kraju oraz daje ludności wiele praktycznych wiadomości życiowych.

Wydawnictwo zasługuje na rozpowszechnienie, szczególnie na terenie województw wschodnich przez samorządy, instytucje oświatowo-kulturalne, związki i t. p., jako materjał propagandowy i pouczający.

Cena 1 zł. 50 gr. za egzemplarz. Do nabycia — Warszawa — ul. Brzozowa Nr. 2 m. 2 w Towarzystwie Rozwoju Ziem Wschodnich.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.